

ΝΕΑ

ΕΛΛΑΣ ΤΑΞΙΔΗΣ

ΖΥΓΟΦΩΝΙΑ ΕΠΡΟΒΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συγτάκται: Δ. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ, Κ. ΙΑΝΝΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, κ.λ.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

ΦΥΛΛΔΙΟΝ Σ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1852.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Η «Ερεσίς τοῦ 23 δριμυοῦ. — Τι ἐφόδειν οἱ Ἀργεῖοι περὶ τοῦ Κόσμου. — Οἱ χακοὶ
τοῦ. — Βλέψῃ οἱ Βλάχισται. — Πέτερ Βότ. — Βυτεο. Νοστικὸν τῆς Ἑλλάδος. — Η ἑοτὶ τοῦ ἡλίου. —
Αἴρετο τοῦ. — Λαζαρίθιος. — Λάζαρος. — Λεύκηρός. — Ο Κυνιγός τοῦ Γαβριήλ.
καὶ τοῦ Γαλλικοῦ).

ΕΙΚΟΝΕΣ. Αευθούσιος Ναπολέων — Βλάχος οἱ Βλάχισται. — Πέτερ Βότ.

ΑΙ ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ ΤΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, πρὸ τοὺς Συντάκτοις, καὶ παρὰ τῷ Καταστήματι τῆς Ν. Ναυάρας.

ΕΝ ΤΗΣ ΛΟΙΠΗΣ ΕΛΛΑΣΙ, πρὸ τοὺς Κ.Κ. Επιστάτων τῶν Ταχυδρομείων.

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ, πρὸ τοὺς Κ.Κ. Ελληνικοῖς Προξένοις.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, πρὸ τῷ Κ. Δ. Σ. Ρεμμαντῷ, πλειστὸν τοῦ ἐν Γαλατᾷ χειμού τοῦ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ, πρὸ τῷ Κ. Ι. Μαζυρ.

[Χαλιά Πασᾶ]

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΝΑΥΡΩΤΕΑ.

ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ, δρ. 16 εἰκονούχη ταχυδρομικῶν.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ, δρ. 20 δρ.

ΕΝ ΔΑΚΙΑΙ, Δίτυηλα 3 + δρ.

ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ, Ρωσσ. δρ. 7, δρ.

ΕΝ ΤΗΙ ΙΟΝΙΟΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ, Δίτη. 3, δρ.

Αλλαγὴ τῆς ΕΥΡΩΠΗΣ Φράγκα 18. Τὰ Ταχυδρομικὰ εἰς βάρος τῶν Συνδρομητῶν.

ΑΘΗΝΗΣ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ Ν. ΙΑΝΝΑΡΑΣ.

.....

1852.

Εἰς τὸ ἔξωφυλλόν της ἡ Ν. Πανδώρα φέλει ἀναγγέλλει πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενα βιβλία, ὃν ἐπονούσιν σταλῇ πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ὅπερ τῶν ἐκδυτῶν· προσέτι δὲ καὶ προσυχῆς τινος ἄξια ἔνα βιβλίον, τὰ ὑποστήπτοτε ἀφορῶντα τὴν ὁρχαῖταιν ἡ νέαν Ἑλλάδα.

Εἰς τὰ αὐτὰ ἔξωφυλλαν δίχεται νὰ καταχωρίζῃ καὶ παντὸς εἴδους φιλολογικὲς ἀγγελίας, πρὸς 20 λεπτὰ τὴν γραμμήν, διὰ δημοσίευσιν εἰς ἐν μόνον φολλάδιον, πρὸς 40 λεπτ. διὲ, διὰ τρεῖς ἀλλεπαλλήλους δημοσιεύσεων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τῆς Διεθνούσας τῆς Ν. Πανδώρας.

Α. Οἱ προμηθεύοντες πρὸς τὴν Ν. Πανδώραν δίκα αὐτῷ μητὰς ΠΡΟΠΑΡΟΝΟΝΤΑΣ τὴν ιησοῦς αὐτᾶς συνδρομήν, λαμβάνονται ἀνὰ ἐν ἀντίτοπον τοῦ Γ'. ἐτοὺς αὐτῆς ΔΩΡΕΑΝ.

Β. Αἱ πρὸς τὴν Διεθνούσαν τῆς Ν. Πανδώρας ἰπιστολαὶ, τὰ ἐπιγράφονται πρὸς τὸν Κ. Ν. Δραγούσην, καὶ τὰ στελλονται ἐλεύθερα τοῖς λογοτεχνικοῖς.

Γ'. Οἱ μεταβαλλοντες ἀπὸ ἐτοὺς σις ἀλλοι τόποιν συνδρομηταὶ τῆς Ν. Πανδώρας, τὰ εἰδοποιῶσιν ΕΓΓΡΑΦΩΣ τὴν διεθνούσαν αὐτῆς περὶ τούτου, διὰ τὰ γνωρίζοντα ποδ πρέπει τὰ στελλεῖ τὰ γνωρίδιά των. *Ἄλλως, ἢν ταῦτα ἀπολισθῶσι, δέρθενται ἀναπληρεῖσθαι δωρεάν.*

Δ'. Πᾶσα ἀγαπήσωσι τῶν ἐν τῇ Ν. Πανδώρᾳ ἐκδιδομένων, καταδιώκεται ἐρώπιον τῶν δικαστηρίων κατὰ τοὺς γέρους.

ΧΙΤΟΠΑΔΑΣΣΑ

Η ΗΝΤΣΑ ΤΑΝΤΡΑ (πεντάτευχος).

Συγγραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σοροῦ ΒΙΣΝΟΥΣΑΡΜΑΤΟΣ.

Καὶ φιττακοῦ Μυθολογίκαι νυκτεριναί. Μεταφρασθέντες ἐκ τῶν Βρετανικῶν πατέρων
ΣΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΑΛΑΝΟΥ Ἀθηγαλού,

Νῦν δὲ πρῶτον ἐκδοθέντα μετὰ τῆς ὑπὸ Συμεὼνος Μηχιλίτρου τοῦ Στό γενομένης μεταρράτων τῆς Ηεντατεύχου, ως συμπλήρωμα τῆς τοῦ Δ. Γαλανοῦ.

Κοι μετὰ προλεγομένων καὶ παρατηρήσεων πλουτισμέντα, διπλάνη μὲν καὶ μελέτη ΓΕΩΡΓ. Ζ. ΤΥΠΑΛΛΟΥ, Ερόφου τῆς δικαιοσίου καὶ παναπιστημιακῆς βιβλιοθήκης, ἐπιστασία δὲ Γ. Α. ΛΟΥΤΟΙΔΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΥ βιβλιοφύλακος.

'Εν Λ. Θ. Η. Υ. Χ. Τ. Ζ., 'Εν τῆς Τυπογραφίας Γ. Χαρτοφύλακος, 1851.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Τῶν τα ἀγίων καὶ παντοπόλεων ἀποστόλων, καὶ τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων,
καὶ τῶν κατὰ μάρτιον Ἀγίων Πατέρων,

Ἐκδοθέν, σὺν πλειστοῖς ἄλλαις τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν διεπούσῃς διατάξει.

Μετὰ τῶν ἀρχαίων ἔξηγητῶν καὶ διαφίσιων ἀναγνωσμάτων.

Ἐπό. Γ. Α. ΡΛΑΗ, καὶ Μ. ΠΟΤΑΗ,

Εὐχαῖστη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ ἵερᾳ Συνόδῳ τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀθήνησιν, ἐκ τῆς Τυπογραφίας Γ. Χαρτοφύλακος, 1852.

Ἐξεδοθησαν τόμοι: 2, ὃν ὁ πρώτος περιέχει τὸν Νομοκάνονα τοῦ Φωτίου, ὃ δὲ δεύτερος τῶν κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ,

ΗΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Πρὸ πολλοῖς ακερδαῖς, πᾶς εἰμιορεῖ ἀπειπόντας τὸν νόμον τοῦ θεοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ θεοῦ; εἰς πατέρας Ἑλλήνας, μὴ ἔχοντας ἐπι κακοῖς ἀναρτεῖσθαι τούτου μισθωτού, τὸ διποίου παρεργόν σύμμαχον τὸν γονεῖς καὶ εἰς τοὺς αἰώνας κάλλους.

Ἐνόμιοι περιτίθεν νὰ περιλαβθῶ εἰς αἴτη τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἑλλάδος. Η γεωγραφία ποτὲ τοπεῖ νὰ διδάσκεται εἰς τοὺς παῖδες ὅμηρον πρὸ της ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ χωριστά ἀπὸ αὐτήν. Οἱ πρέπει νὰ διδάσκεται πρὸ τῆς ἱστορίας, ἀναγνωστικοῖς διότι νὰ ματαλάβῃ τοις τὰ ἱστορικὰ συμβάντα, ἀνέγετο νὰ γνωρίζῃ διπλωμάτη τὸν τόπον ὃπου συνέβησαν σπρετάδες δὲ τούτοις, αἱ στοιχειώδεις τῆς γεωγραφίας ἐννοιούσι εἶναι εὐναταλετεύσατο τῶν ἰστορικῶν. Προσέμετοι διατομαῖς, οἵτις ἀποτελεῖται ἡ γεωγραφία νὰ διδάσκεται γεωγραφίᾳ ἀπὸ τῆς ἱστορίας, οἷοτι, διοι ἀπλαῖται καὶ ἀνήνται αἱ γεωγραφικὴ εἰδήσεις εἰς ὅποιαν θέλουν παραχθεῖσαι εἰς τοὺς παιδεῖς, ἀνάγκη, διότι νὰ τὰς κατελάβωσιν αὐτές, καὶ παρεδοθῶσιν εἰς αὐτούς εὐημένως καὶ εὐαριστές. Η δὲ γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος, ἡ συνήθως περιλαμβανομένη εἰς τὰ ἱστορικὰ βαθύτερα, προστολίζεται εἰς γεωγραφία τῶν πραγμάτων καὶ εἶναι ἐξ ἀνάγκης τάπον αύντομος, ὅστις ἀπὸ αὐτῆς καὶ μόνης οἱ τελεῖς δὲν δύνανται βεβαιώς νὰ λάβωσιν ἐνομένη σαρῆ τῶν τόπων. Λαμπόν δὲν γνωρίζουσιν αὐτούς, ἡ γεωγραφία ἐκτίνη εἶναι ἀγριοτερος· διὸ δὲ τοὺς γνωρίζουσιν, εἶναι περιττή.

Οὐδεμίαν ἐπημειώσαται γρανολογίαν ἀρχαιοτέρων τοῦ 777 ἑτοι· πρὸ Χριστοῦ, ναυμίζων, οἵτις εἶναι ἀδικον νὰ βασινίζωσιν τοὺς παῖδες ὑπούρρεοντας; αὐτοὶς νὰ μανθάνωσι χρονολογίας αἱ ὄποισι διεύ εἶναι παντάπαιδεις ἀσφαλεῖς. Ήσκελλα ἐξ ἐκείνων τὰ διποία λέγεται διεύ συνέβησαν πρὸ τοῦ ἑτοῦ 777, διεύ εἶναι ἐπίσης βέβαια· ἀλλὰ καὶ αὐτά τὰ μυθικάτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι γράσιμα εἰς τὴν κατάληψιν τῶν μετέπειτα ἀσφαλῶν γεγονότων καὶ τοῦ καμβάνον τῶν Ἑλλήνων γεγγυραράτων· θέτε ἡ γνῶσις τῶν μυθικῶν συμβάντων εἶναι ἀναγκαῖ· ἀλλ' ἐρωτῶ· εἰς τὶ χρηστεῖσι ἡ ἀπομνημονεύσις τῶν μυθικῶν χρονολογιῶν;

Ἄντι νὰ περιμοσθῶ εἰς μόνην τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, ἀνέρερχ καὶ τὰ μετέπειτα συμβάντα μέγιστα τῶν γεωτέρων γράμμων. Τορσάτι ναυμίζω, οἵτις οἱ παιδεῖς θύμων ὀρείκουν νὰ μακρινάνωσι τὰ με-

γάλα κατορθώματα τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπίστης καθὼς καὶ τὰ τῶν Μαδικῶν πολεμῶν τοῦ εἰ-
νοῦ διατή ἀπαιτεῖται μᾶλλον νὰ γνωρίζωσι πότε συνέβη ἡ θλωσι; τῆς Κορίνθου πάρα πότε συνέ-
βη ἡ θλωσις τῆς Κωνσταντινούπολεως ἡ τοῦ Μισαλούγρου.

Τὸ διηγέλον εἶναι: συντομώταταν. Η ἱστορία ή δοκίμα πρέπει νὰ προχωρήσεται εἰς τὴν ἑλικίαν
ταύτην σύγκειται ἀπὸ δύο διακεκομένα μέρη: πρῶτον, απὸ τὴν ἀκριβῆ σύνοψιν τῶν κυριωτέρων
ουμβάντων, οὓς εἶναι δυνατόν ν ἀντιληφθῆναι πρωτότοποις καὶ εὐέμναστος διάτεσσον, ἀπὸ
ὅλα ἔκεινα τὰ περιστατικά τῶν συμβάντων, ἀπὸ ὅλας τὰς πρωτείες καὶ δύοις ποὺς λόγους τῶν
μεγάλων ἀνθρώπων, οὓς εἶναι λαπτομέρεστα καὶ ἕκθεσις εἶναι επιτρέπει νὰ προσέλθῃ ἀγαθὴν ἐντοπι-
σιν εἰς τὴν νεαρὸν φαντασίαν καὶ εἰς τὴν δογμὴν καθοδικῶν τῶν παιδῶν. Τὸ κείμενον τὸ ἑποίου δι-
δεται εἰς γείρας τῶν δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ τινὰ τὸ παθόν μέρος, καὶ τοῦτο μόνον ἀρείλου, ε-
κριθέοντο νὰ ἀκεγχίσωσι. Τὸ δὲ πρώτον καὶ τερτιόν περιστατικόν, τὰ ὅποια προτελοῦσιν οὗτοις εί-
πειν τὰ καθημάτα τῆς ἱστορίας, ἀρεῖτο νὰ ἀκτείνῃ προφορικάς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, διέτελε τὸ
δὲν γνωρίζει μὲν πόσην εύκολίαν διετελεῖσθαι οἱ παιδεῖς εἰς τὸν μεντύην τῶν δοκιμώσων εὔκο-
λας διηγούμενα; Φραντζό μάλιστα, ὅτι δέηται μάνον δεν εἴπει τις αντίχαλον νὰ ἀκεγχίσωνται τὰ τοιῦτα
κατὰ λόγον, ὅλα καὶ δεν συμφέρει. Οἱ μαθηταί, ἀπαγρέψαντας κατὰ ἔξευθεν; οἵτις δια-
τίθησαν εἰς τὸν μανῆλην τούς, γνωνάζονται εἰς νεαρός. Γάλικής εἰς τὴν προφορικὴν ἔκθεσιν. Πη-
τούτοις, ὃν ὅλα ἔκεινα τὰ περιστατικά περιλαμβάνονται εἰς τὸ κείμενον, ἐκτός ὅτι τοῦτο ἀποδεῖται
δύγκωδες, ὑπάρχει καὶ κίνδυνος, μήπως οἱ παιδεῖς προστέλθαντες εἰς κάτια μᾶλλον ὡς πλέον εἰσ-
ρεστα, παραμελεῖσθαι τὸ δίλογο ἔκρατερον, ὁλακά καριμότερον μερτές τοῦ μαθητεύσατος.

Ἐπροσπάθησε νὰ συντάξω τὸ κείμενον τοῦτο εἰς γλωσσαν ἀρείλη καὶ ἀκριβή, προσκόπειον, δοκι-
μόνευσται, ἀπὸ τῶν γνωστῶν εἰς τὰ μεγάλα καὶ, ἀνὴρ ἀλλίγη, πειρεῖ τὴν ὄποιαν εἰς τὸ κατη-
μένον τοῦτο απάντεσσα μὲν μὲν ἀκατέ, πολὺρις εἰπεῖν, ὅτι το μικρὸν αὐτὸ δέργον δέν μαλει αποτε-
λέσθαι.

Ἐκδίδεται δὲ ἐντὸς τοῦ προσχοίς Σαπτεμβρίου μηνὸς, καὶ τιμᾶται δραχμῶν 2 διεκ τοῦ; ἐν-
τὸς τῆς Ἑλλήσης συνδρομητῶν, δραχμῶν 3 διεκ τοῦ εἰκτοῦ, ἐνεκα τῆς πρὸς αποστο-
λὴν δαπάνης.

Ἐπί Αθήνας, τῇ 20 Αὐγούστου 1852.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΔΑΣ.

ΤΟΜΕΔΔΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

“Η ἡ λόσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ποίησα ὑπὸ Γ. Σεΐκου.

Ἐπί Αθήνας, Τοπογρ. Ν. Λαγγελίου 1852

Τιμ. δρ. χ. 1.

ΠΕΡΙ ΕΙΒΑΙΟΥ ΝΑΥΤΟΔΑΝΕΙΩΝ (libretto) ΝΟΜΟΣ

Απτά διεργορον επιδιηγούμενον. Εργασίαιν, Τιμ. Αθήνας 1852 Τιμ. ζετια 50.

Εὔσοδοντα προσέτει προ τὸν καὶ ἀντίτοπον τοῦ τῆς τοίτης η πελεταίστας ἀδίκημας, τῆς
ΣΕΛΑΟΓΗΣ την ΠΕΡΙ ΕΙΒΑΙΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΗΡΟΕΝΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδηποτε πράξαιν, προτερόστατες καὶ τοῦ οικοτέρῳ φύσει καὶ τῷ, εργασίαιν, Τιμ. δρ. 5.